

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/142/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314202907
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8314202907.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: Y. N., nar. X.. XX. XXXX, bytom M. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42362962, právne zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie 488,38 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č. k. 5C/241/2014-59 zo dňa 26.02.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka.

Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy odvolacieho konania vo výške 24,99 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia na účet JUDr. Patrika Podhorského, advokáta.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol.

Vyslovil, že náhradu trov konania žalovanej nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi konania priznal náhradu trov v sume 82,48 eur, ktorú je žalobca povinný zaplatiť na adresu právneho zástupcu v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 2, § 3 ods. 1 a 2, § 4 ods. 1 až 3 zákona č. 258/2001 Z.z., § 53 ods. 6, § 3 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka.

Vychádzal zo zistenia, že listom zo dňa 6. 5. 2010 žalobca oznámil žalovanej, že došlo k schváleniu úveru na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX. Žalovanej bol schválený úver vo výške 720 eur pri úroku 70,03% ročne, RPMN 65,83 %, pri zmluvnej odmene za poskytnutie úveru 858,60 eur, z čoho odplata za poskytnutie služby predstavuje 106,92 eur. Tento úver mala žalovaná splatiť 36 mesačnými splátkami po 40,88 eur, splatnými vždy v 26. deň v mesiaci s dátumom prvej splátky 26. 6. 2010 a poslednej splátky 26. 5. 2013. Zo schválenej výšky úveru 720 eur si žalobca ponechal zmluvnú odmenu podľa čl. 8 ods. 8.1 písm. a) Zmluvy za poskytnutie služby 106,92 eur a sumu 613,08 eur reálne vyplatil žalovanej. Žalobca súčasne schválil žalovanej aj poskytnutie revolvingu vo výške 476,87 eur pri ročnom úroku revolvingu 68,45%, predpokladanej RPMN revolvingu 56,11%, pri mesačnej splátke

revolvingu 40,88 eur s tým, že zmluvná odmena žalobcu pri poskytnutí každého revolvingu by bola 569,05 eur. K čerpaniu tohto revolvingu však zo strany žalovanej nedošlo.

Dňa 10. 11. 2014 bolo súdu doručené podanie Všeobecnej ochrany práv spotrebiteľov, občianskeho združenia, ktoré prostredníctvom právneho zástupcu poukázalo na ustanovenie §93 ods. 2 O.s.p. a oznámilo, že vstupuje do konania v danej veci ako vedľajší účastník na podporu žalovanej.

Následne podaním zo dňa 14. 11. 2014 vedľajší účastník na strane žalovanej, prostredníctvom právneho zástupcu, žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na skutočnosť, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou, teda spadá pod režim Občianskeho zákonníka a je potrebné na ňu aplikovať aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zákon o spotrebiteľských úveroch. Má za to, že uzatvorená zmluva nemá náležitosti zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a teda zmluva je bez úrokov a bez poplatkov. Uviedol, že vzhľadom na proces vzniku zmluvy samotnej, možno mať dôvodné pochybnosti o vzniku zmluvy vzhľadom na určitosť návrhu, resp. akceptácie. V prípade ak zmluva nevznikla, žalovaná mala povinnosť vrátiť poskytnuté prostriedky titulom bezdôvodného obohatenia, na ktoré sa vzťahuje 2 ročná premlčacia doba, plynúca od poskytnutia finančných prostriedkov a teda žalovaná suma je už premlčaná. Z dôvodu premlčania žalovanej sumy, ako aj z dôvodu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, vedľajší účastník na strane žalovanej žiadal žalobu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania.

Súd mal za to, že dojednaná výška úrokov ako odmena za poskytnutý úver vo výške 70,03% ročne je v nepomere v porovnaní s priemernými úrokovými mierami z úverov poskytovaných v obchodných bankách. Dojednania v zmluve o revolvingovom úvere o takejto vysokej zmluvnej odmene považoval súd pre rozpor s dobrými mravmi za neplatné. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 a ustanovenia §39 Občianskeho zákonníka sa jedná v tejto časti o neplatný právny úkon a ide o absolútnu neplatnosť, na ktorú súd prihliada ex offo.

Reálne bola vyplatená žalovanej suma 613,08 eur, avšak žalovaná už splatila a vrátila žalobcovi ako veriteľovi sumu 983,30 eur, teda viac, ako jej bolo poskytnuté.

Z uvedených dôvodov súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania účastníkov a vedľajšieho účastníka rozhodol súd prvého stupňa vychádzajúc zo zásady úspechu v konaní v zmysle § 142 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.). Žalovanej nepriznal náhradu trov konania, nakoľko táto si ju neuplatnila, žiadne trovy konania jej nevznikli.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej priznal plnú náhradu trov konania vo výške 82,48 eur pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia, a to odmeny za 2 úkony právnej služby po 33,20 eur (prevzatie a príprava zastupovania, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 14.11.2014), k tomu prináležiaca paušálna náhrada 2 x 8,04 eur, na náhradu ktorých zaviazal žalobcu.

Proti rozsudku, a to proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca.

V odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa neobsahuje zdôvodnenie účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Z rozhodnutia nevyplýva ani len to, podľa ktorého zákonného ustanovenia súd rozhodol, ako právnu normu vyložil a aplikoval, či zohľadňoval postavenie vedľajšieho účastníka ako „osobitného subjektu“, v prípade ktorého súdna prax priznáva náhradu trov právneho zastúpenia výnimočne. Z napadnutého rozhodnutia rovnako nevyplýva ani spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti ohľadne rozhodnutia o náhrade trov konania. Ak zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie (§ 25 zákona č. 250/2007 Z.z.) aj vo vzťahu k súdnemu konaniu,

potom vychádzal z predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. Poukázal na uznesenie NS SR, sp. zn. 6 M Cdo 5/2013 a sp. zn. 6 M Cdo 9/2013. Tvrdil, že údajné trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nie sú účelné, uplatňujú sa v rozpore so zákonom, a preto priznanie ich náhrady nemá legitimitu a oporu v zákone.

Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná náhradu trov právneho zastúpenia.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu zo dňa 04.05.2015 uviedol, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, a preto je vecne správny. Žalovaný bol v konaní plne úspešný, a to aj vzhľadom na poukázanie podstatných skutočností vedľajším účastníkom na strane žalovaného v konaní, ktoré mali za následok zamietnutie žaloby. Vo vyjadrení k žalobe poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, na to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj na to, že dohoda o výške úrokov alebo odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom, a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Žalobca využil zákonné právo a je zastúpený advokátskou kanceláriou, avšak toto právo upiera vedľajšiemu účastníkovi. Takáto úvaha je v priamom rozpore s čl. 47 ods. 2 Ústavy SR. Poukázal na uznesenie krajského súdu v Prešove zo dňa 28.03.2012, sp. zn. 7Co/34/2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 09.08.2012, sp. zn. 15Co/169/2012, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/87/2012, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.03.2015, sp. zn. 5Co/70/2015. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 41,59 eur.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 O.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O. s. p.) preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 1, 2 O. s. p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Zo spisu jednoznačne vyplýva, že občianske združenie - Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na podporu žalovanej. V súvislosti s konaním si uplatnilo náhradu jemu vzniknutých trov, a to na právnom zastúpení.

Súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku žalovaná mala v konaní plný úspech.

Trovy konania si žalovaná neuplatnila, ale trovy konania si vyčíslil vedľajší účastník na strane žalovanej, preto bolo správne, ak ich súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi aj priznal.

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne postupoval, keď aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v otázke náhrady trov konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom. Z uvedeného dôvodu

považuje odvolací súd tvrdenie žalobcu o neuvedení zákonného ustanovenia a nezdôvodnení výroku o trovách konania, za nedôvodné. Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p.. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou SR, ktorá v článku 47 ods. 2 stanovuje, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník ako právnická osoba - občianske združenie, nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybnuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

Zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátom. Zo strany vedľajšieho účastníka teda ide o plne eurokonformný prístup pri riešení právneho zastúpenia aj v tejto právnej veci.

Pri posudzovaní účelnosti vynaložených trov je potrebné prihliadnuť aj na to, že vedľajší účastník poskytol žalovanej kvalifikovanú ochranu a súd prvého stupňa rozhodol v prospech žalovanej. Vedľajší účastník vo vyjadrení k žalobe zo dňa 14.11.2014 podanom prostredníctvom právneho zástupcu okrem iného poukázal na skutočnosť, že dohoda o výške ročnej úrokovej sadzby v zmluve o revolvingovom úvere sa prieči dobrým mravom a je teda podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Súd prvého stupňa žalobu zamietol práve s poukazom na neplatnosť dojednania o výške odmeny za poskytnutý úver z dôvodu rozporu s dobrými mravmi. Z uvedeného vyplýva, že trovy vedľajšieho účastníka vynaložené v súvislosti s predmetným úkonom právnej služby - vyjadrením k žalobe zo dňa 14.11.2014 nie je možné považovať za neúčelné. Aktivity vedľajšieho účastníka evidentne súvisia s ochranou spotrebiteľa a aj v predmetnej veci je zjavné, že žalovaná - spotrebiteľ by musela čeliť žalobe profesionála pri vymáhaní pohľadávok, navyiac zastúpeného advokátom, ktorého trovy navrhované v žalobe predstavujú 98,42 eur. Keďže k procesne relevantnému vyjadreniu vedľajšieho účastníka k žalobe prostredníctvom jeho právneho zástupcu nemohlo dôjsť bez prevzatia a prípravy právneho zastúpenia, aj trovy spojené s prevzatím a prípravou právneho zastúpenia boli vynaložené účelne.

Odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že žalobca ako veľká a silná spoločnosť, ktorej základ tvorí zahraničný kapitál (jediným spoločníkom je holandská spoločnosť) na uplatňovanie svojich nárokov proti spotrebiteľovi - fyzickej osobe zabezpečila právne zastúpenie ďalšou obchodnou spoločnosťou poskytujúcou právne služby. V tejto súvislosti, ak by odvolací súd vyhovel odvolaniu žalobcu proti výroku o trovách vedľajšieho účastníka, poprel by zásadu rovnosti procesných strán pred súdom.

Preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol postupom podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p..

Vedľajší účastník si v odvolacom konaní uplatnil trovy právneho zastúpenia vo výške 41,59 eur, pozostávajúce z odmeny za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 33,20 eur a z režijného paušálu vo výške 8,39 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že vedľajší účastník podal vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu o trovách konania (nie k odvolaniu proti rozhodnutiu vo veci samej), súd vedľajšiemu účastníkovi priznal trovy odvolacieho konania vo výške 24,99 eur, pozostávajúce z odmeny právneho zástupcu vedľajšieho

účastníka za vyjadrenie k odvolaniu proti výroku o trovách konania (§ 13a ods. 2 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z. z.) v sume 16,60 eur (t.j. 1 z 33,20 eur) a z režijného paušálu (§ 16 ods. 3 vyhl. Č. 655/2004 Z.z.) vo výške 8,39 eur.

Vzhľadom na výsledok odvolacieho konania povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi zaviazal odvolací súd žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.